

„II. — Ние сме и ще бъдемъ поборници и защитници на нашата Конституция, не за това, че прѣзъ статутитѣ ѝ сѣ прѣкрачили всички европейски народи, не отъ вѣра и съображения, че тя е най-сгодната форма на управление за нашето отечество, не за туй най-послѣ, че въ рѣцѣтъ на нейни ужъ поклонници, тя може да послужи за егоистически цѣли и властолюбия; но просто и ясно поради това единствено обстоятелство, че тя е желѣзна гаранция за нашата свобода и независимостъ. Ние сме дълбоко увѣрени, че само конституционното управление ще да може единъ прекрасенъ день да прѣдаде окончателно въ рѣцѣтъ на народътъ собственитѣ негови съдби, като се прилага и практикува това управление, не по доктринитѣ на Беджехота, Бентама, Жоржъ Кянинга, Жуль Пудра и др. п. авторитети, но по най-тѣсний смѣсьлъ на буквата и духътъ на тая Конституция. А за да подържаме тая форма на управление, ние стоимъ на историческа почва. Въ настояще врѣме, всѣки здравомислящъ и искренъ човѣкъ се е убѣдилъ вече окончателно, че крѣпкитѣ дѣсници, монаршеското вето, „быть по сѣму“, богоизбранията, богопомазанията и пр. сѣ отживели своята ера, а съществуването имъ се крѣпи още за вреда и за пакостъ на съвременний прогресъ и на съвременното челоуѣчество. Ние можемъ да наброимъ множество държави, въ които веднажъ введенно конституционно управление, народътъ въ тия държави, първобитенъ и полуварварски почти, въ разстояние на 30—40 години е проваждалъ оратори на народната трибуна, които смѣло и съзнателно сѣ брачили и защищавали народнитѣ интереси, когато държавитѣ, въ които се е простирала крѣпката дѣсница, хората се продаватъ още и днесъ на пазара

„III. — Читателитѣ ни познаватъ отъ части, че ние не се възхитяваме твърдѣ много отъ княжески титли и палати, че ние първи сме били, които сме се опълчили противъ княжески замисли, па сме намѣрени и за напредъ ди вършимъ това, щомъ нуждитѣ на отечеството го поискатъ. Но, въ настояще врѣме, когато нашия князь се запозна и изучи вече духътъ и стрѣмленията на нашия народъ, когато той се сѣти, че крѣпката дѣсница го души и води къмъ пропасть, когато той се сражава геройски наедно съ българскитѣ синове и най-послѣ, когато той самоотверженно защищава независимостта на България — нашия князь държи първо мѣсто въ редоветѣ